

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes Vairas Vīķes-Freibergas apsveikuma uzruna koncertā un pieņemšanā par godu Latvijas Republikas proklamēšanas 88. gadadienai 2006. gada 18. novembrī Latvijas Dailes teātrī

Labvakar, ekselences dāmas un kungi!

Manam dzīvesbiedram Imantam un man ir liels prieks sveikt Jūs šovakar šajā koncertā un pieņemšanā par godu Latvijas neatkarības proklamēšanas 88. gadadienai.

Toreiz tajos tālajos gados pirms 88 gadiem proklamācija notika svinīgajā sarīkojumā Nacionālajā teātrī uz citas skatuves. Šodien man ir prieks ar šo pasākumu iesvētīt, tā varētu teikt, pirms tā oficiālās atklāšanas jaunizremontēto Dailes teātra skatuvi un zāli.

Man ar šo teātri ir īpaši siltas atmiņas un saistība, jo šeit 1988. gadā man pirmo reizi atļāva uzrunāt brīvi Latvijas publiku. Tas nebija programmā paredzēts, es ceru, ka organizētājiem ar to nebija grūtības. Mana uzruna bija saistīta ar mūs tautas eposa "Lāčplēsis" jubileju, kam par godu bija sarīkota starptautiska konference. Tas man vēl jo vairāk liek novērtēt to milzīgo starpību, kāda ir notikusi mūsu zemē un valstī.

Mēs esam tagad brīva tauta un brīva zeme. Es sveicu šovakar visus, kas par to gādā – Saeimas deputātus un Saeimas priekšsēdētāju, Ministru kabinetu un Ministru prezidentu, pašvaldību, lielo pilsētu un mazo pašvaldību vadītājus, mūsu dažādās ierēdniecības pārstāvjus, prokuratūras, tiesu varas, visdažādākajos amatos un posteņos, robežsardzē, policijā nevalstiskajās organizācijās un daudzās citas jomās strādājošos. Jūs, kuri esat šajā zālē un Jūs visus Latvijā, es vēlētos aicināt un atgādināt – Jūs visi esat mūsu Latvijai vajadzīgi. Tas, cik labi Jūs katrs izdarāt savu darbu, mēs visi to manām, to mana mūsu valsts, mūsu Latvija.

Es novēlu Jums visiem, lai katra Jūsu diena būtu kā uzstāšanās uz teātra skatuves, lai Jūs saprastu, ka Jums šajā dzīvē ir savi uzņēmieni un savi nogājieni gluži kā aktierim teātrī. Es novēlu, lai Jums katram savu dzīves lugu spēlējot, tā izdodas īpaši skaista un lai mēs visi kopā, savas Latvijas mūža lugu spēlējot, to veidotu, cik skaistu vien iespējams.

Dievs, svētī Latviju!